

vejebringe Indtægten i Kommunen ved Formue- og Lejlighedsskat, i alt Fald ikke, naar man lægger den Betragtning til Grund, som dog er meget gammel, og som det sikkert vil være meget vanskeligt at udrydde, at Skatten saa vidt mulig bør staa i Forhold til Skatteevnen, saaledes at de, der have Raad til at betale meget, betale meget, medens den, som ikke har Raad til at betale noget synderligt, slipper billigt. Jeg ved vel, at der nu om Stunder er andre Betragtninger fremme om, at den Opfattelse af Skattepaalægets Retfærdighed er forældet, og at det slet ikke kommer an paa, hvor meget en Mand tjener eller har i Indtægt, det er ganske andre Momenter, som skulle danne de Regler, som der skal beskattes efter. Men jeg tror, at det vil falde meget haardt at faa Befolkningen i Almindelighed til at indse, at de ere rigtigere at følge end den gamle Regel, som gaar ud paa, at man skal beskatte efter Evnen til at betale.

Jeg har altsaa den Mening, at det mange Steder i Kommunerne vel kan falde haardt nok at tilvejebringe det fornødne til Kommunernes Udgifter, men at de Penge, der tilvejebringes dertil gennem den Beskatning, som Kommunerne udøve, tilvejebringes paa en retfærdigere Maade, end dersom Staten indkræver dem gennem Toldskatter og derefter fordeler dem til Kommunerne.

Dernæst er der en anden Ulempe ved denne Tilskudspolitik, som jeg tror man ikke vil være blind for. Det er den, at den opfordrer ikke Kommunerne til Økonomi. Nu vil der blive sagt, at den Vækst i Kommunernes Udgifter, som har fundet Sted i de senere Aar, have de selv ikke haft nogen videre Indflydelse paa, det er Udgifter, som ere dem paalagte fra Statens Side. Dette kan tildels være rigtigt, men ved Siden deraf tror jeg dog nok, at der er adskillige Tilfælde, hvor Kommunerne kunde have opført sig meget mere sparsommeligt, end de have, og hvor en vis Flothed i forskellige Retninger har ydet sit Bidrag til, at Kommunernes Stilling er bleven saa vanskelig. Da det Forslag, der nu er fremkommet om at stryge de 1,200,000 Kr., er et Led i hele den Finansplan, som er fremlagt fra den højtærede Finansministers Side, forekommer det mig, at man maa være klar over, at dersom man vil opretholde denne Bevilling, vil der blive et tilsvarende Hul i den Balance, som vi skulde søge at tilvejebringe, og at man da maa skaffe de Penge paa anden Maade. Saaledes som Statens Finanser i

Øjeblikket ere, vil det ikke være rigtigt at opretholde denne Fordeling af Statsmidler til Kommunerne, der i og for sig ikke synes mig principiel rigtig, og jeg vil derfor i Modsætning til den sidste ærede Taler anbefale det høje Ting at slutte sig til dette Forslag. Dette er min personlige Opfattelse, og jeg tror ogsaa, at der i den Gruppe, jeg tilhører, vil være overvejende Stemning derfor.

Det andet Punkt, der er nyt, er dette, at Brugsforeninger inddrages under Beskatning. Dette er et Spørgsmaal, om hvis Berettigelse der har været og vistnok endnu er delte Meninger, og jeg tror ikke, at Forslaget alle Vegne kan vente en saa ubetinget Tilslutning som den, der blev ydet det af den sidste ærede Taler. Jeg skal herom kun udtale som min egen Opfattelse, at jeg tror, at det er rigtigt at inddrage disse Foreninger under Beskatning, og at dette er mit Standpunkt, fremgaar allerede deraf, at jeg som Medlem af Skattekommissionen har været med til at indstille det. Finansielt set tror jeg ikke, det vil have synderlig stor Betydning for Forbrugsforeningerne. Ifølge hele deres Natur afhænger det jo af dem selv, hvor stort Overskud der skal blive, naar Regnskabet gøres op, og det er meget sandsynligt, at man, naar der bliver lagt Skat paa dem, ikke blot til Kommunen, men ogsaa til Staten, vil manøvrere saaledes, at man sørger for at være paa den sikre Side, saa at der ikke bliver meget at betale Skat af. — Hvad Produktionsforeningerne angaar, er der jo kun Tale om Skat paa Udsalg fra Butik, og det vil der ikke ret vel kunne gøres nogen berettiget Indvending imod. Det, at der ligger to Butikker i Nærheden af hinanden, hvoraf den ene er skattefri, den anden ikke, bidrager en Del til at sætte ondt Blod og fremkalder meget mere Uvillie, end denne Skat er værd. Jeg for mit Vedkommende tiltræder ogsaa Forslaget paa dette Punkt.

Endnu skal jeg gøre en enkelt Bemærkning, skønt den er en Gentagelse af, hvad jeg udtalte i Foraaret. Det vil være nødvendigt at foretage en Ændring i § 7, hvor Talen er om Fradrag for Børn. Bestemmelsen, der i og for sig kan være meget god, hvad Indholdet angaar, og som er kommen ind i Folketinget, har faaet en uheldig Affattelse, saaledes at den ikke kan anvendes i Købstæderne med Undtagelse af ganske enkelte Byer. Det hedder nemlig henimod Slutningen af denne Paragraf, „at der i de efter Benyttelsen af Kildeartstillægene fremkomne Indkomster kan fradrages” i Køb-